UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto, viiden tuomarin kokoonpano)

13 päivänä toukokuuta 2026*

Ennakkoratkaisupyyntö – Tulliliitto – Unionin tullikoodeksi – Muutoksenhakuoikeus – Asetuksen (EU) N:o 952/2013 44 artiklan 4 kohta – Sitovaa tariffitietoa koskeva päätös – Muutoksenhaku tuomioistuimessa – Oikaisu – Taannehtiva vaikutus

Asiassa T-150/25,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Verwaltungsgerichtshof (ylin hallintotuomioistuin, Itävalta) on esittänyt 30.1.2025 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 21.2.2025, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Zollamt Österreich

vastaan

G GmbH,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto, viiden tuomarin kokoonpano),

toimien kokoonpanossa: presidentti M. Sampol Pucurull (esittelevä tuomari) sekä tuomarit T. Pynnä, J. Laitenberger, M. Stancu ja W. Valasidis,

julkisasiamies: J. Martín y Pérez de Nanclares,

kirjaaja: hallintovirkamies P. Cullen,

ottaen huomioon, että unionin tuomioistuin on 7.3.2025 siirtänyt ennakkoratkaisupyynnön unionin yleiselle tuomioistuimelle Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 50 b artiklan kolmannen kohdan mukaisesti,

ottaen huomioon, että asia koskee Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 50 b artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdassa tarkoitettua alaa ja että asiaan ei liity perussäännön 50 b artiklan toisessa kohdassa tarkoitettuja tulkintaa koskevia itsenäisiä kysymyksiä,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa esitetyn,

ottaen huomioon 10.12.2025 pidetyssä istunnossa esitetyn,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– G GmbH, edustajanaan W. Gappmayer, Rechtsanwalt,

– Italian hallitus, asiamiehenään S. Fiorentino, avustajanaan F. Meloncelli, avvocato dello Stato,

– Euroopan komissio, asiamiehinään A. Demeneix ja B. Eggers,

kuultuaan julkisasiamiehen 21.1.2026 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 (EUVL 2013, L 269, s. 1; jäljempänä unionin tullikoodeksi) 33, 34, 44 ja 45 artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat G GmbH ja Zollamt Österreich (Itävallan tullitoimipaikka, jäljempänä tullitoimipaikka) ja joka koskee kertakäyttöisten kiristyssiteiden tariffiluokittelua sitovaa tariffitietoa koskevalla päätöksellä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Unionin tullikoodeksin johdanto-osan 26 ja 27 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(26) Jotta saataisiin pidetyksi tasapainossa toisaalta tulliviranomaisten tarve varmistaa tullilainsäädännön oikea soveltaminen ja toisaalta talouden toimijoiden oikeus oikeudenmukaiseen kohteluun, tulliviranomaisille olisi annettava laajat valvontamahdollisuudet ja talouden toimijoille muutoksenhakuoikeus.

(27) Euroopan unionin perusoikeuskirjan mukaisesti on tarpeen, että tulliviranomaisten päätöksiä koskevan muutoksenhakuoikeuden lisäksi jokaiselle turvataan oikeus tulla kuulluksi ennen sellaisen päätöksen tekemistä, joka vaikuttaisi häneen kielteisesti. – –”

4 Unionin tullikoodeksin I osaston 2 luvun 3 jakso, jonka otsikko on ”Tullilainsäädännön soveltamista koskevat päätökset”, sisältää 22–37 artiklan.

5 Unionin tullikoodeksin 33 artiklan, jonka otsikko on ”Sitovaa [tariffi]tietoa koskevat päätökset”, 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tulliviranomaisten on hakemuksesta tehtävä sitovaa tariffitietoa koskevia päätöksiä – –.

– –”

6 Unionin tullikoodeksin 34 artiklan, jonka otsikko on ”Sitovaa [tariffi]tietoa koskevien päätösten hallinnointi”, 1, 3 ja 6 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. [Sitovaa tariffitietoa koskeva] päätös lakkaa olemasta voimassa ennen 33 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun ajan päättymistä, kun se ei enää ole lain mukainen, seuraavien syiden seurauksena:

a) muutos 56 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin nimikkeistöihin;

b) 57 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden vahvistaminen;

muutoksen tai toimenpiteiden soveltamispäivästä alkaen.

– –

3. [Sitovaa tariffitietoa koskevien] päätösten voimassaolo ei lakkaa taannehtivasti.

4. Poiketen siitä, mitä 23 artiklan 3 kohdassa ja 27 artiklassa säädetään, [sitovaa tariffitietoa koskeva] päätös on peruutettava, jos se perustuu hakijan antamiin epätarkkoihin tai puutteellisiin tietoihin.

5. [Sitovaa tariffitietoa koskevat] päätökset on kumottava 23 artiklan 3 kohdan ja 28 artiklan mukaisesti. Tällaisia päätöksiä ei kuitenkaan kumota päätöksen haltijan hakemuksesta.

6. [Sitovaa tariffitietoa koskevia] päätöksiä ei saa muuttaa.”

7 Unionin tullikoodeksin I osaston 2 luvun 6 jakso, jonka otsikko on ”Muutoksenhaku”, sisältää 43–45 artiklan.

8 Unionin tullikoodeksin 44 artiklassa, jonka otsikko on ”Muutoksenhakuoikeus”, säädetään seuraavaa:

”1. Henkilöllä on oikeus hakea muutosta itseään suoraan ja henkilökohtaisesti koskevaan tullilainsäädännön soveltamiseen liittyvään tulliviranomaisten päätökseen.

– –

2. Muutosta voi hakea ainakin kahdessa vaiheessa:

a) ensivaiheessa tulliviranomaisilta tai jäsenvaltioiden tähän tarkoitukseen nimeämältä oikeusviranomaiselta tai muulta toimielimeltä;

b) seuraavassa vaiheessa korkeammalta riippumattomalta toimielimeltä, joka voi olla oikeusviranomainen tai vastaava erikoistunut toimielin, jäsenvaltioissa voimassa olevien säännösten mukaisesti.

– –

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että muutoksenhakumenettelyssä voidaan nopeasti vahvistaa tai oikaista tulliviranomaisten tekemät päätökset.”

9 Unionin tullikoodeksin 45 artiklassa, jonka otsikko on ”Täytäntöönpanon lykkääminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Muutoksenhaku ei estä riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa.

2. Tulliviranomaisten on kuitenkin lykättävä päätöksen täytäntöönpanoa kokonaan tai osittain, jos niillä on perusteltua syytä epäillä, että riidanalainen päätös ei ole tullilainsäädännön mukainen, tai jos on olemassa vaara, että asianomaiselle henkilölle aiheutuu siitä vahinkoa, joka ei ole korvattavissa.

– –”

Itävallan lainsäädäntö

10 Yleisistä verosäännöksistä annetun liittovaltion lain (Bundesabgabenordnung) 279 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Lukuun ottamatta 278 §:ssä tarkoitettuja tapauksia Verwaltungsgerichtin [(hallintotuomioistuin, Itävalta)] on aina annettava asiakysymystä koskeva ratkaisu. Sillä on oikeus korvata veroviranomaisen kanta omallaan sekä päätösosassa että perusteluissa ja näin ollen muuttaa riidanalaista päätöstä, kumota päätös tai hylätä päätöksestä tehty valitus perusteettomana.

2. Jos riidanalainen päätös kumotaan, menettely jatkuu siitä, mihin se jäi ennen kyseisen päätöksen antamista.

– –”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

11 Tullitoimipaikka luokitteli G:n pyynnöstä 27.10.2022 tekemällään sitovaa tariffitietoa koskevalla päätöksellä tavaran, jonka kuvauksena oli ”kertakäyttöinen kiristysside”, Euroopan unionin yhtenäistariffin nimikkeeseen 4008 2190 00 ja ilmoitti luokittelun voimassaoloajaksi 27.10.2022–26.10.2025.

12 G teki tullitoimipaikan päätöksestä oikaisuvaatimuksen 22.11.2022 ja väitti, että tehty tariffiluokittelu oli asiasisällöltään virheellinen. Tullitoimipaikka hylkäsi oikaisuvaatimuksen.

13 G nosti 5.5.2023 tullitoimipaikan päätöksestä kanteen Bundesfinanzgerichtissä (liittovaltion verotuomioistuin, Itävalta). Bundesfinanzgericht hyväksyi kanteen 12.3.2024 antamallaan tuomiolla ja muutti kyseistä päätöstä luokittelemalla kyseessä olevan tavaran Euroopan unionin yhtenäistariffin nimikkeeseen 4014 9000 00 siitä päivästä alkaen, jona tullitoimipaikka oli antanut kyseisen päätöksen.

14 Tullitoimipaikka teki Bundesfinanzgerichtin ratkaisusta Revision-valituksen Verwaltungsgerichtshofiin (ylin hallintotuomioistuin, Itävalta), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin, sillä perusteella, että Bundesfinanzgerichtin tarkoituksena oli yleisistä

verosäännöksistä annetun liittovaltion lain 279 §:n nojalla muuttaa edellä 11 kohdassa mainittua sitovaa tariffitietoa koskevaa päätöstä taannehtivasti, mikä ei ole sallittua unionin tullikoodeksin eikä etenkään sen 34 artiklan 3 ja 6 kohdan nojalla.

15 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan Bundesfinanzgerichtillä oli yleisistä verosäännöksistä annetun liittovaltion lain 279 §:n 1 momentin nojalla toimivalta korvata tullitoimipaikan kanta omallaan ja siten muuttaa kyseessä olevaa päätöstä taannehtivasti siitä päivästä alkaen, jona tullitoimipaikka oli sen antanut.

16 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa kuitenkin, että unionin tullikoodeksin 34 artiklan 4 kohdassa säädetään nimenomaisesti, että sitovaa tariffitietoa koskevat päätökset peruutetaan taannehtivasti vain, jos ne perustuvat hakijan antamiin epätarkkoihin tai puutteellisiin tietoihin. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa lisäksi, että tullikoodeksin 34 artiklan 3 kohdan nojalla sitovaa tariffitietoa koskevien päätösten voimassaolo ei lakkaa taannehtivasti. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa lopuksi, että unionin tullikoodeksin 34 artiklan 6 kohdassa säädetään, että sitovaa tariffitietoa koskevia päätöksiä ei saa muuttaa.

17 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on kuitenkin epävarma siitä, onko unionin tullikoodeksin 34 artiklalla vaikutusta kyseisen koodeksin 44 artiklassa tarkoitettuun muutoksenhakuun.

18 Tässä tilanteessa Verwaltungsgerichtshof on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko [unionin tullikoodeksin] 33, 34, 44 ja 45 artiklaa tulkittava siten, että päätös [tullikoodeksin] 33 artiklan mukaisesti annettuun [sitovaa tariffitietoa koskevaan päätökseen] [unionin tullikoodeksin] 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti haetusta muutoksesta on voimassa taannehtivasti siitä päivästä alkaen, jona tullitoimipaikka antoi kyseisen [sitovaa tariffitietoa koskevan päätöksen], kun otetaan huomioon [unionin tullikoodeksin] 44 artiklan 4 kohta, jonka mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että muutoksenhakumenettelyssä voidaan nopeasti vahvistaa tai oikaista tulliviranomaisten tekemät päätökset?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko [unionin tullikoodeksin] 33, 34, 44 ja 45 artiklaa tulkittava siten, että jäsenvaltiot voivat kansallisissa menettelysäännöissään säätää, että päätös [tullikoodeksin] 33 artiklan mukaisesti annettuun [sitovaa tariffitietoa koskevaan päätökseen] [tullikoodeksin] 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti haetusta muutoksesta on voimassa taannehtivasti siitä päivästä alkaen, jona tullitoimipaikka antoi kyseisen [sitovaa tariffitietoa koskevan päätöksen]?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

19 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kahdella ennakkoratkaisukysymyksellään, jotka on tutkittava yhdessä, lähinnä, onko unionin tullikoodeksin 44 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle säännökselle, jossa säädetään, että oikeusviranomaisen, jolta on haettu muutosta sitovaa tariffitietoa koskevaan päätökseen tullikoodeksin 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti, päätös on voimassa taannehtivasti siitä päivästä alkaen, jona tulliviranomaiset antoivat kyseisen sitovaa tariffitietoa koskevan päätöksen.

20 Unionin tullikoodeksin 44 artiklan 1 kohdan mukaan tullilainsäädännön soveltamiseen liittyvän tulliviranomaisten päätöksen haltijalla on oikeus hakea muutosta mainittuun päätökseen.

21 Lisäksi unionin tullikoodeksin 44 artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että muutoksenhakumenettelyssä voidaan nopeasti vahvistaa tai oikaista tulliviranomaisten tekemät päätökset.

22 Tästä seuraa, että oikeusviranomaisten tekemät päätökset johtavat joko niissä riitautettujen sitovaa tariffitietoa koskevien päätösten vahvistamiseen, mikäli muutoksenhaku hylätään, tai tällaisten päätösten oikaisemiseen, mikäli muutoksenhaku hyväksytään.

23 On kuitenkin todettava, että unionin tullikoodeksin 44 artiklan 4 kohdassa ei täsmennetä, millä tavoin sitovaa tariffitietoa koskevat päätökset on oikaistava, koska siinä ei määritellä ilmaisua ”oikaisu” eikä viitata tältä osin kansalliseen oikeuteen.

24 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä käy ilmi, että sellaisten ilmaisujen merkitys ja ulottuvuus, joita ei ole määritelty unionin oikeudessa ja joiden osalta unionin oikeudessa ei viitata jäsenvaltioiden oikeuteen, on määritettävä sen tavanomaisen merkityksen mukaan, joka niillä on yleiskielessä, ottaen samalla huomioon se asiayhteys, jossa niitä käytetään, ja sen säännöstön tavoitteet, johon ne kuuluvat (ks. tuomio 20.11.2025, Servoprax (Lääketieteelliset kiristyssiteet), C-631/23, EU:C:2025:906, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

25 Tältä osin on ensinnäkin todettava, että verbi ”oikaista” määritellään yleiskielessä siten, että sillä tarkoitetaan toimea, jolla korjataan tai muutetaan jotakin, jotta siitä tulee virheetön tai asianmukainen.

26 Vaikka unionin tullikoodeksin 44 artiklan 4 kohdan sanamuodon perusteella ei voida yksiselitteisesti määrittää, onko siinä säädetyllä oikaisulla taannehtiva vaikutus, on kuitenkin todettava, että sitovaa tariffitietoa koskevan lainvastaisen päätöksen nopea oikaiseminen voi johtaa kyseisen päätöksen muuttamiseen taannehtivasti. Tällä tavoin sitovaa tariffitietoa koskevan virheellisen päätöksen haltija hyötyy nimittäin täysimääräisestä oikaisemisesta, jolla pyritään muun muassa asianmukaisen luokittelun tekemiseen, koska sitovaa tariffitietoa koskevan virheellisen päätöksen ei katsota koskaan olleen voimassa.

27 Koska unionin tullikoodeksin 44 artiklan 4 kohdan sanamuodossa ei ole päinvastaista mainintaa, oikaisun käsite voidaan näin ollen ymmärtää siten, ettei se sulje pois taannehtivaa oikaisua, jolla pyritään antamaan sitovaa tariffitietoa koskevalle päätökselle sisältö, joka sillä olisi pitänyt olla sen antamisesta lukien.

28 Toiseksi asiayhteyden tarkastelusta on ensinnäkin todettava, että unionin tullikoodeksin 33 ja 34 artikla eivät voi olla merkityksellisiä arvioitaessa sellaisen kansallisen lainsäädännön yhteensopivuutta unionin oikeuden kanssa, jossa säädetään, että oikeusviranomaisen, jolta on haettu muutosta sitovaa tariffitietoa koskevaan päätökseen tullikoodeksin 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti, päätös on voimassa taannehtivasti siitä päivästä alkaen, jona tulliviranomaiset antoivat kyseisen päätöksen.

29 Yhtäältä unionin tullikoodeksin 33 ja 34 artikla ja toisaalta sen 44 artikla kuuluvat nimittäin unionin tullikoodeksin eri jaksoihin, sillä ensin mainitut säännökset sisältyvät tullikoodeksin I osaston 2 luvun 3 jaksoon, jonka otsikko on ”Tullilainsäädännön soveltamista koskevat päätökset”, ja jälkimmäinen säännös tullikoodeksin I osaston 2 luvun 6 jaksoon, jonka otsikko on ”Muutoksenhaku”.

30 Lisäksi unionin tullikoodeksin 33 artiklassa annetaan toimivalta antaa sitovaa tariffitietoa koskevia päätöksiä jäsenvaltioiden tulliviranomaisille, jotka vastaavat tullilainsäädännön soveltamisesta. Unionin tullikoodeksin 34 artiklassa säädetään myös sitovaa tariffitietoa koskevien päätösten hallinnoinnista ja tarkemmin sanottuna siitä, että tulliviranomaiset lakkauttavat sitovaa tariffitietoa koskevien päätösten voimassaolon, kumoavat ne, muuttavat niitä tai peruuttavat ne. Oikeusviranomaiset, jotka lausuvat unionin tullikoodeksin 44 artiklan mukaisesti tulliviranomaisten antamia päätöksiä koskevista valituksista, on erotettava kyseisistä tulliviranomaisista (ks. vastaavasti tuomio 21.9.2023, OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb, C-770/21, EU:C:2023:690, 69 kohta).

31 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 50 kohdassa, tulliviranomaisten päätösten ajalliset vaikutukset eivät voi rajata oikeusviranomaisten päätösten ajallisia vaikutuksia tai vaikuttaa niihin, koska unionin lainsäätäjä ei ole yhdenmukaistanut oikeusviranomaisten päätösten käsittelyä tulliviranomaisten päätösten käsittelyn kanssa.

32 Näin ollen kysymystä siitä, ovatko unionin tullikoodeksin 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehtyyn valitukseen annetut päätökset voimassa taannehtivasti vai eivät, ei säännellä tullikoodeksin 33 ja 34 artiklassa.

33 Toiseksi unionin tullikoodeksin 45 artiklasta, joka kuuluu samaan jaksoon kuin kyseisen koodeksin 44 artikla, ilmenee, että tulliviranomaisten on lykättävä sitovaa tariffitietoa koskevan päätöksen, johon haetaan muutosta, täytäntöönpanoa kokonaan tai osittain, jos niillä on perusteltua syytä epäillä, että mainittu päätös ei ole tullilainsäädännön mukainen, tai jos on olemassa vaara, että asianomaiselle henkilölle aiheutuu siitä vahinkoa, joka ei ole korvattavissa.

34 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että unionin oikeuden soveltamisalaan kuuluvaa oikeudenkäyntiasiaa käsittelevän tuomioistuimen on voitava määrätä turvaamistoimista sellaisen myöhemmän tuomioistuinratkaisun täyden tehokkuuden turvaamiseksi, joka koskee unionin oikeuteen perustuvien oikeuksien olemassaoloa. Unionin tullikoodeksin 45 artiklassa ei siten rajoiteta oikeusviranomaisten, joilta on haettu muutosta kyseisen koodeksin 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti, toimivaltaa lykätä riitautetun päätöksen täytäntöönpanoa, jotta ne voisivat noudattaa velvollisuuttaan, joka koskee unionin oikeuden täyden tehokkuuden turvaamista (ks. vastaavasti tuomio 11.1.2001, Kofisa Italia, C-1/99, EU:C:2001:10, 48 ja 49 kohta).

35 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 66 kohdassa, täytäntöönpanon lykkäämisen myöntäminen liittyy väistämättä mahdollisuuteen palauttaa talouden toimijoiden oikeudellinen asema taannehtivasti, jotta niille ei aiheutuisi perusteetonta taloudellista vahinkoa silloin, kun alkuperäinen päätös osoittautuu virheelliseksi.

36 Näin ollen unionin tullikoodeksin 45 artiklalla ei voida rajoittaa niiden oikeusviranomaisten, joilta on haettu muutosta sitovaa tariffitietoa koskevaan päätökseen tullikoodeksin 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti, mahdollisuutta antaa kyseisessä muutoksenhaussa annetulle päätökselle taannehtiva vaikutus, jotta ne voisivat noudattaa velvollisuuttaan, joka koskee mainitun muutoksenhaun täyden tehokkuuden turvaamista.

37 Kolmanneksi on todettava, että tällaista tulkintaa tukee myös unionin tullikoodeksin 44 artiklan tavoite eli se, että sillä pyritään turvaamaan talouden toimijoiden oikeus hakea muutosta tulliviranomaisen päätökseen.

38 Kuten unionin tullikoodeksin johdanto-osan 26 ja 27 perustelukappaleesta ilmenee, jäsenvaltioiden tehtävänä on säätää muutoksenhakukeinojen järjestelmästä, jolla voidaan taata perusoikeuskirjan 47 artiklan ensimmäisessä kohdassa taatun tehokasta oikeussuojaa koskevan perusoikeuden kunnioittaminen.

39 Muutoksenhakukeinoa ei kuitenkaan voida pitää tehokkaana, jos sillä ei poisteta lainvastaisesta sitovasta tariffitiedosta johtuvaa tilannetta eikä aseteta kyseistä sitovaa tariffitietoa koskevan päätöksen haltijana olevaa talouden toimijaa tilanteeseen, jossa se olisi ollut, jos kyseessä olevaa lainvastaisuutta ei olisi tapahtunut.

40 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 62 kohdassa, lainvastaiseksi todetun sitovaa tariffitietoa koskevan päätöksen vaikutusten pysyttäminen voisi lisäksi olla vastoin tehokasta oikeussuojaa koskevaa oikeutta, koska tällaiset vaikutukset pysytettäisiin sellaisen talouden toimijan osalta, joka olisi kuitenkin hakenut muutosta sitovaa tariffitietoa koskevaan päätökseen määräajassa.

41 Kuten edellä 26 ja 27 kohdasta ilmenee, unionin tullikoodeksin 44 artiklan 4 kohta ei voi myöskään olla esteenä sille, että oikeusviranomaiset, joilta on haettu muutosta tullikoodeksin 44 artiklan 2 kohdan nojalla, määräävät, että sitovaa tariffitietoa koskevaan päätökseen tehdystä valituksesta annettu päätös on voimassa taannehtivasti siitä päivästä alkaen, jona tulliviranomainen antoi kyseisen sitovan tariffitiedon, jotta oikeusviranomaiset voisivat noudattaa velvollisuuttaan, joka koskee unionin oikeuden täyden tehokkuuden turvaamista

42 Lisäksi on muistutettava, että oikeusvarmuus on yksi unionin oikeudessa vahvistettu yleinen periaate. Hallintopäätöksestä tulee lopullinen, kun muutoksenhakua varten säädetyt kohtuulliset määräajat ovat päättyneet tai kun muutoksenhakukeinot on käytetty, ja tämä päätöksen lopullisuus myötävaikuttaa oikeusvarmuuteen; tästä seuraa, että unionin oikeudessa ei edellytetä, että hallintoelimellä olisi lähtökohtaisesti velvollisuus muuttaa hallintopäätöstä, josta on tullut lopullinen (tuomio 13.1.2004, Kühne & Heitz, C-453/00, EU:C:2004:17, 24 kohta).

43 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 60 ja 61 kohdassa, oikeusvarmuuden periaate edellyttää kuitenkin ainoastaan, että muutoksenhaun kohteena olevan sitovaa tariffitietoa koskevan päätöksen vaikutuksista tulee lopullisia vasta, kun muutoksenhaku on lopullisesti hylätty, tai vasta, kun muutoksenhakua varten säädetty määräaika on päättynyt, jos muutosta ei ole haettu. Oikeusvarmuuden periaatteeseen ei siis voida vedota perusteluna sitovaa tariffitietoa koskevan päätöksen vaikutusten pysyttämiseksi sen voimaantulon ja siitä tuomioistuimeen jätetyn muutoksenhaun hyväksymisen välisenä aikana.

44 Lisäksi on todettava, että Italian hallituksen väittämään, jonka mukaan on vaikeaa varmistaa, että kaikki muut jäsenvaltiot ovat tosiasiallisesti tietoisia kansallisesta tuomioistuinratkaisusta, joka koskee peruuttamista tai oikaisemista taannehtivasti, on todettava, että unionin tullikoodeksin tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 24.11.2015 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2447 (EUVL 2015, L 343, s. 558) 21 artiklan 1 kohdan sanamuodon mukaan sitovaan tariffitietoon tai alkuperäiseen hakemukseen tai päätökseen mahdollisesti vaikuttavaan myöhempään tapahtumaan liittyvien tietojen vaihtamiseksi ja tallentamiseksi on käytettävä tätä varten unionin tullikoodeksin

16 artiklan 1 kohdan nojalla perustettua sähköistä järjestelmää. Kuten Euroopan komissio totesi istunnossa, on näin ollen niin, että kun sitovaa tariffitietoa koskeva päätös peruutetaan tai sitä muutetaan oikeusviranomaisen päätöksen johdosta, asianomainen tulliviranomainen syöttää tiedon kyseiseen tietojärjestelmään käyttämällä sitovaa tariffitietoa koskevaan päätökseen liittyvää mitätöintikoodia ja siihen liittyvää päivämäärää, ja päätös on siten kaikkien muiden tulliviranomaisten nähtävissä.

45 Kaiken edellä esitetyn perusteella ennakkoratkaisukysymyksiin on vastattava, että unionin tullikoodeksin 44 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä kansalliselle säännökselle, jossa säädetään, että oikeusviranomaisen, jolta on haettu muutosta sitovaa tariffitietoa koskevaan päätökseen tullikoodeksin 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti, päätös on voimassa taannehtivasti siitä päivästä alkaen, jona tulliviranomaiset antoivat kyseisen sitovaa tariffitietoa koskevan päätöksen.

Oikeudenkäyntikulut

46 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin yleisessä tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin yleiselle tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto, viiden tuomarin kokoonpano)

on ratkaissut asian seuraavasti:

Unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 44 artiklan 4 kohtaa

on tulkittava siten, että

se ei ole esteenä kansalliselle säännökselle, jossa säädetään, että oikeusviranomaisen, jolta on haettu muutosta sitovaa tariffitietoa koskevaan päätökseen saman asetuksen 44 artiklan 2 kohdan mukaisesti, päätös on voimassa taannehtivasti siitä päivästä alkaen, jona tulliviranomaiset antoivat kyseisen sitovaa tariffitietoa koskevan päätöksen.

Sampol Pucurull Pynnä Laitenberger

Stancu Valasidis

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä toukokuuta 2026.

Allekirjoitukset